

Na podlagi 13. člena Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode na območju Občine Kanal ob Soči (Uradni list RS, št. 41/2014) in 16. člena Statuta Občine Kanal ob Soči (Uradne objave Primorskih novic, št. 41/03, 17/06 in Uradni list RS, št. 70/2007, 51/2008) je Občinski svet Občine Kanal ob Soči na seji dne sprejel

TEHNIČNI PRAVILNIK **o javni kanalizaciji**

I. del: SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se ureja načrtovanje, tehnična izvedba in uporaba javnega kanalizacijskega omrežja in kanalizacijskih objektov in naprav v lasti in upravljanju Občine Kanal ob Soči.

Določila tega pravilnika se morajo obvezno upoštevati tudi pri upravnih postopkih, načrtovanju, gradnji, rekonstrukcijah, upravljanju in uporabi javnega kanalizacijskega omrežja ter drugih komunalnih vodov, ki s svojim obstojem, delovanjem ali predvideno gradnjo neposredno vplivajo na javno kanalizacijo.

Poleg določil tega pravilnika je potrebno upoštevati tudi:

- vse veljavne zakone, pravilnike, odloke in predpise, ki urejajo tovrstno dejavnost;
- slovenske (SIST, SIST EN, SIST ISO), evropske (EN) in mednarodne (ISO) standarde, ki so navedeni v posameznih poglavjih tega pravilnika;
- organizacijske predpise in navodila za delo, ki so navedeni v posameznih poglavjih tega pravilnika.

Za vsa določila, ki jih ta pravilnik ne določa, veljajo določila slovenskih standardov SIST EN 752 in SIST EN 1610.

V primerih, ko na noben način ni mogoče izpolniti zahtev iz tega tehničnega pravilnika, poda izvajalec javne službe na predlog, podan v obliki elaborata s strani projektanta ali izvajalca del, soglasje na predloženo tehnično rešitev, ali sam predpiše drugo ustrezno tehnično rešitev.

2. člen

V pravilniku uporabljeni pojmi so identični pojmom iz predpisov, ki urejajo odvajanje in čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode.

3. člen

(Definicija kanalizacijskih sistemov po namenu uporabe in po sestavnih delih)

Kanalizacijski sistem so objekti, naprave in omrežje, ki so namenjeni zbiranju in odvajanju odpadnih komunalnih in padavinskih voda z določenega območja v naprave za čiščenje odpadnih voda ali v odvodnik.

4. člen

(Namen uporabe)

Glede na vrsto komunalne rabe se delijo kanalizacijski sistemi na javne in interne kanalizacijske sisteme.

Glede na vrsto odpadne vode je javni kanalizacijski sistem:

- mešan, če po kanalizacijskem sistemu odvaja komunalno in padavinsko odpadno vodo;
- ločen, če se v ločenih kanalizacijskih sistemih odvaja komunalno in padavinsko odpadno vodo.

5. člen

(Sestavni deli kanalizacijskih sistemov)

Sestavni deli kanalizacijskih sistemov so:

- kanalizacijsko omrežje in objekti na omrežju: jaški, požiralniki, peskolovi, lovilniki lahkih tekočin, lovilniki maščob, olj, črpališča, razbremenilniki, združitevni objekti, zadrževalni bazeni, regulacijski objekti, telemetrijske postaje, nadzorni centri;
- objekti in naprave za čiščenje odpadne vode;
- interna kanalizacija in kanalizacijski priključek kot sestavni del objekta v lasti uporabnika.

II. del: NAČRTOVANJE JAVNEGA OMREŽJA, OBJEKTOV IN NAPRAV ZA ODVAJANJE ODPADNIH VODA

6. člen

(Načrtovanje javnega omrežja)

Načrtovanje javne kanalizacije mora upoštevati naslednje pogoje in načela:

- kanalizacijsko omrežje mora biti projektirano in zgrajeno tako, da zagotavlja optimalno odvajanje odpadne vode ob minimalnih stroških izgradnje, vzdrževanja in obratovanja;
- kanalizacijski sistemi se projektirajo v ločenem sistemu, izjemoma lahko v mešanem sistemu (predvsem ob rekonstrukcijah in obnovah obstoječega mešanega sistema), kjer je že obstoječ mešan sistem, ločitev pa ni možna ali ni smiselna, kar je potrebno opredeliti v projektni dokumentaciji; na območjih, kjer se gradi samo kanalizacija za komunalne odpadne vode, je potrebno v idejnem projektu opredeliti tudi rešitve odvoda padavinskih voda z javnih površin;
- odvajanje padavinskih voda je možna samo v obstoječe vodotoke, s priključkom na meteorno javno kanalizacijo ali v ponikovalnice v skladu z obstoječimi predpisi;
- preko ponikovalnice je možno odvajati samo s predpisi določeno ne prekomerno onesnaženo padavinsko vodo na tistih območjih, kjer to dovoljujejo geološke razmere in je to dokazano s hidravličnim izračunom;
- onesnaženo padavinsko odpadno vodo je pred odvajanjem potrebno zajeti in mehansko obdelati v skladu z veljavno zakonodajo;
- zagotavljati se mora potrebno zaščito zdravja ljudi, podtalnice, vodotokov in čistilne naprave;
- trase morajo načeloma potekati po javnih površinah (ceste, poti, ostale javne površine);
- vsi objekti na območju javnega omrežja morajo imeti prikazane situacije priklopov;
- količina odvedene vode, določena s hidravličnim izračunom, je osnova za dimenzioniranje sistema in objektov;
- uskladitev načrtovane trase javne kanalizacije z ostalimi komunalnimi vodi mora biti taka, da je v primeru okvare možen strojni izkop; na lokacijah, kjer tega ni možno zagotoviti, je potrebno infrastrukturne vode nad kanalom položiti v prehodni kolektor, zaščitno cev ali kineto;
- upoštevati je potrebno geološko sestavo tal, poplavna območja, podtalnico in statično nosilnost kanala;
- izkopi morajo biti dimenzionirani tako, da je zagotovljeno strokovno in varno vgrajevanje kanalskih cevi;
- najmanjša začetna temenska globina kanalov za komunalno odpadno vodo je 1 m;
- najmanjša začetna globina padavinskega kanala je 0,8 m;
- najmanjši notranji profil cevi javne komunalne kanalizacije je 200 mm, izjemoma 160 mm;
- najmanjši notranji profil cevi javne padavinske kanalizacije je 200 mm;
- vzdolžni profili kanalov morajo biti izvedeni tako, da bo zagotovljena njihova samočistilna sposobnost; če to ni mogoče, je potrebno zagotoviti dodatne ukrepe in rešitve (prekucniki, pogostejša kontrola);

- minimalna dovoljena hitrost v kanalu je 0,4 m/s pri sušnem odtoku; maksimalna dovoljena hitrost je 3 m/s; občasno ja lahko tudi 6 m/s, če izbrani material kanalske cevi to dopušča;
- določiti je potrebno material za posteljico, bočni zasip, temenski zasip, določiti debeline plasti ter način in stopnjo utrjevanja glede na statični izračun cevi in predlagan material za vgradnjo;
- s statičnim računom kanalske cevi je potrebno dokazati stopnjo varnosti predvidenega načina vgradnje pred porušitvijo;
- v popisu del morajo biti upoštevana vsa predvidljiva dela;
- kanal se smatra za del javnega kanalizacijskega omrežja, ko sta nanj priključena najmanj dva objekta, v katerih nastaja komunalna ali padavinska odpadna voda;
- vse projekte je potrebno izvajalcu javne službe dostaviti v grafični in digitalni obliki.

III. del: IZVEDBA OBJEKTOV IN NAPRAV ZA ODVAJANJE ODPADNIH VOD

7. člen

(Splošno)

Dimenzioniranje kanalizacije se vrši na osnovi padavinskega odtoka, ki ga imenujemo računski naliv in ga izračunamo iz gospodarsko enakovrednega naliva oziroma iz dodatnih hidroloških analiz. Velikost računskega naliva določi projektant glede na intenziteto padavin obravnavanega območja.

Na priključenega prebivalca se upošteva norma porabe vode 180 l/dan, za zaposlenega pa 80 l/dan.

Za urni maksimum se upošteva 1/10–1/18 dnevne potrošnje vode glede na velikost naselja.

Za industrijske uporabnike se količina njihovih odpadnih voda določi na podlagi meritev pretokov in upoštevanja posebnosti proizvodnje.

Upoštevati je potrebno stalne in občasne (konične) obremenitve, ki bi lahko povzročale hidravlično obremenitev in tako kvarno vplivale na delovanje delov kanalizacijskega sistema.

Padavinski odtok se določi na osnovi predvidene jakosti padavin, iz katere sledi predvidena jakost odtoka ob upoštevanju $n=1$, časa trajanja $t=15$ minut, ter koeficienta odtoka za vsak posamezni kanalski odcep oziroma manjša naselja.

Kanali naj bodo dimenzionirani tako, da bo hitrost odpadne vode praviloma med 0,4 in 3 m/s.

8. člen

(Dimenzije, materiali, globine in padci kanalov)

Za gradnjo in obnovo javne komunalne infrastrukture je zahtevana uporaba gradbenih proizvodov, ki imajo pridobljene ustrezne listine o skladnosti na podlagi harmoniziranih standardov, ki so navedeni v seznamu harmoniziranih standardov, katerih uporaba ustvari domnevo o skladnosti gradbenih proizvodov za nameravano uporabo (Uradni list RS, št. 88/05, 97/06, 49/07), ter so označeni z znakom CE. Uporabi se lahko tudi gradbene proizvode, za katere so tisti, ki so dali proizvod na trg (proizvajalci, uvozniki) pridobili slovensko tehnično soglasje (STS), ali gradbene proizvode, ki so skladni s slovenskimi tehničnimi predpisi in slovenskimi standardi. Vsi vgrajeni gradbeni materiali (cevi, revizijski jaški, pokrovi) in ostali polizdelki, ki se vgrajujejo v objekt, morajo vsebovati vtisnjene ali na drug način razvidne podatke, iz katerih je mogoče razbrati in slediti poreklo materiala (serijska številka, tip, šarža).

9. člen

(Cevi)

Materiali elementov javne kanalizacije morajo biti iz atestiranih materialov, z možnostjo vgradnje na način, ki zagotavlja vodotesnost. Materiali, ki prihajajo v stik z vodo, glede fizikalnih, kemijskih in mikrobioloških lastnosti ne smejo slabšati kvalitete vode. V hidravličnem izračunu mora biti podana potrebna dimenzija cevi (DN) notranjega premera. Pri izbiri materiala za cevi je potrebno upoštevati statične obremenitve cevi, hidravlične zahteve, sestavo tal, višino podtalnice, poplavno območje, življenjsko dobo, abrazivnost, odpornost na mehanske, kemične in druge vplive (npr. pri čiščenju kanalov) ter možnost izdelave enostavnih naknadnih priključkov.

Pri novih kanalih ali obnovah je dovoljeno uporabiti naslednje materiale: polivinil klorid (PVC), polietilen (PE), polipropilen (PP), armirani poliester, nodularno litino, keramiko, betonske cevi z notranjo oblogo (PVC ...).

Za odvod padavinske vode je poleg navedenih materialov, ob soglasju upravljavca javne kanalizacije, izjemoma dovoljena tudi uporaba betonskih cevi brez notranje obloge vodotesne izvedbe.

Cevi javne kanalizacije morajo imeti glede na pogoje vgradnje ustrezno obodno togost, ki je odvisna od lokacije vgradnje in načina obremenitve, vendar ne sme biti manj kot SN 4.

Elementi morajo biti vgrajeni po navodilih proizvajalcev.

10. člen (Revizijski jaški)

Revizijski jaški naj bodo primarno locirani na pločnikih ali bankinah, v primeru da lociranja na teh površinah ni mogoče, pa na sredini cestišča ali med kolesnicami. Vgrajujejo se na mestih, kjer se menja vzdolžni naklon, smer, profil kanala in kjer se združujeta dva ali več kanalov. Medsebojna razdalja med dvema revizijskima jaškoma je praviloma 100 x DN kanalske cevi in ne sme biti večja od 50 m.

Svetli premer jaškov do globine 1,5 m je najmanj 80 cm, pri večji globini pa 100 cm. Za priključevanje hišnih priključkov in drugih kanalov mora dno jaška imeti izdelane ustrezne koritnice. V primeru, ko je višinska razlika med vtočnim in iztočnim kanalom večja od 0,5 m, je potrebno zgraditi kaskadni jašek s suhim izlivom (na mešani kanalizaciji) ali vgraditi vrtinčni jašek. Pri izbiri materiala za jaške je potrebno upoštevati statične obremenitve, hidravlične zahteve, sestavo tal, višino podtalnice, poplavno območje. Priporočena je vgradnja jaškov, pri katerih se zgornji del zaključuje s konusom. Izbran material za jaške mora omogočati enostavno priključevanje cevi in zagotavljati vodotesnost spojev.

11. člen (Pokrovi jaškov)

Pokrovi jaškov javne kanalizacije, vgrajeni v povozne površine, morajo biti litoželezni, okrogle oblike premera 60 cm, brez zaklepa, s protihrupnim vložkom. V nepovoznih površinah je dovoljena vgradnja kvadratnih pokrovov dimenzije 60 x 60 cm. Nosilnost pokrovov in vrsta materiala je pogojena z namembnostjo in lego kanala v prostoru. Okvir pokrova mora biti vdolan v armirano betonski venec debeline minimalno 20 cm, ki ne sme obremenjevati jaška. Pokrovi na gramoznih ali peščenih površinah morajo biti zaščiteni pred vsipom materiala iz okolice v jašek. Na kanalizacijskem sistemu mora biti nameščeno ustrezno število takih pokrovov, ki omogočajo prezračevanje kanalizacije. Pokrovi jaškov morajo po gradnji ostati vidni. Izjeme so možne le pod posebnimi pogoji, ki jih v obliki soglasja izda upravljavec javne kanalizacije.

Pokrovi jaškov naj bodo izvedeni skladno s standardom EN 124.

12. člen (Zasipni material)

Zasipni materiali: posteljica, bočni zasip, temenski zasip, debeline plasti, način in stopnja utrjevanja glede na statični izračun cevovoda in predlagan material za vgradnjo morajo biti v skladu s standardom SIST EN 1610.

Vgrajevanje materialov se izvaja po navodilih proizvajalca kanalskih cevi in v skladu s projektom in standardom SIST EN 1610. Polaganje kanalizacijskih cevovodov se izvaja na osnovi specifikacije proizvajalca cevi. Za kanale, kjer so s statičnim izračunom ugotovljene večje obremenitve na cev, se izvede obbetoniranje kanalskih cevi. Obbetoniranje elastičnih cevi ni priporočljivo. Če pa že mora biti, naj bo izvedeno od jaška do jaška. Podbetoniranje elastičnih cevi ni dovoljeno.

13. člen (Križanja in prečkanja)

Križanja kanalizacije z drugimi podzemnimi instalacijami načeloma potekajo pravokotno na os kanalizacije. Izjemoma je kot prečkanja osi kanalizacije z drugimi instalacijami lahko manjši, vendar ne manj kot 45°. Horizontalne odmike določa standard SIST EN 805. Minimalni horizontalni odmik od stene kanalske cevi do druge instalacije je 0,4 m. Minimalni vertikalni odmik od temena kanalizacijske cevi do ostalih komunalnih naprav je 0,4 m. Minimalni horizontalni odmik od dna cevi do temeljev objekta je 1,5 m oziroma tak, da temelji objektov statično ne vplivajo na kanalsko cev in izkopen jarek ne vpliva na stabilnost objekta.

Križanja in odmike javnega kanala od drugih komunalnih objektov in naprav se izvaja tako, da zagotavljajo možnost strojnega izkopa v primeru rekonstrukcij in drugih potrebnih posegov na omrežju.

Prečkanje vodotokov in cest mora biti izvedeno v skladu z zahtevami soglasodajalcev.

IV. del: OBJEKTI NA KANALIZACIJSKEM SISTEMU, NJIHOVA FUNKCIJA IN UPORABA

14. člen

(Namen)

Objekti na kanalizacijskem sistemu so namenjeni zagotovitvi nemotene uporabe, pravilnega delovanja, kontrole, čiščenja in vzdrževanje kanalizacijskega sistema.

15. člen

(Črpališča)

Črpališča se gradijo tam, kjer ni mogoč ali ekonomsko upravičen gravitacijski odvod. Urejen mora biti dostop s specialnimi vozili do črpališča. V črpališčih se za meritev nivoja uporabi ultrazvočne sonde in nivojska stikala. Črpališča morajo imeti urejeno prezračevanje. Električna omarica z instrumenti in opremo za kontrolo delovanja je locirana v neposredni bližini objekta po zahtevah distributerja električne energije. Zagotoviti je potrebno ukrepe, ki preprečujejo nabiranje vlage v električni omarici. Črpališča morajo biti izvedena tako, da v primeru izpada električne energije ali okvare ne pride do zalitja črpališča. Imeti morajo prostornino vsaj za 4 ure akumulacije po prejemu obvestila o napaki. Imeti morajo urejeno brezžično povezavo (GSM modem), ki v primeru okvare ali izpada električne energije napako javi dežurnemu operaterju. Iz sporočila o napaki mora biti, poleg časa nastanka napake, razvidna tudi vrsta napake:

- minimalni nivo-suhi tek;
- maksimalni nivo;
- izpad napajanja;
- zaščita motorja (bimetal).

Zmogljivost črpalk se določi na osnovi maksimalnega dotoka v črpališče. Črpališče mora imeti vsaj dve črpalki, ki morata biti dimenzionirani tako, da ena črpalka lahko prečrpa vse odtočne količine. Črpalke sta montirani na nerjavečem vodilu. Delovanje črpalk v črpališču je izmenično, istočasno delujeta le v izjemnih primerih. Čas akumuliranja med vklopoma črpalke je največ 2 uri. Delovni volumen črpalnega jaška mora biti takšen, da je število vklopov črpalk v skladu z njihovimi karakteristikami. Določiti je potrebno maksimalno dopustno hitrost v tlačnem vodu glede na nestacionarne tokove (vodni udar), ki bodo nastajali v njem. V primeru, da je dolžina tlačnega voda več kot 50 m, je potrebno vgraditi čistilni kos. Upoštevati je potrebno tlačna nihanja v tlačnem vodu zaradi vklopa in izklopa črpalk. Najmanjša notranja dimenzija tlačnega voda je 80 mm. Najmanjša temenska globina tlačnega voda je 0,8 m. Doseženo naj bo čim manjše število izklapljanj črpalk tekom dneva. V objekte mora biti onemogočen dostop nepooblaščenim osebam.

Potrebno jih je dimenzionirati na osnovi ustreznih tujih predpisov (ATV-A 134).

16. člen

(Razbremenilniki)

Razbremenilniki so objekti zgrajeni na mešani ali padavinski kanalizaciji, ki služijo razbremenjevanju kanalizacijskega sistema ob močnejšem dežju. Potrebno jih je dimenzionirati na osnovi ustreznih tujih predpisov (ATV-A 128). Projektirani morajo biti tako, da zagotavljajo odvod prvega onesnaženega vala do čistilne naprave.

17. člen (Zadrževalni bazeni)

Zadrževalni bazeni so objekti, zgrajeni na mešani ali padavinski kanalizaciji, za izravnavanje sunkovitih in povečanih odtokov odpadne vode neposredno v vode, čistilno napravo ali v javno kanalizacijo. Služijo za zmanjševanje dolvodnih premerov kanalskih cevi in objektov, ter za začasno zadrževanje prvega umazanega vala odpadne vode. Bazene je potrebno dimenzionirati na osnovi ustreznih tujih predpisov (ATV-A 128 ali DWA-A 117). Pri projektiranju je potrebno upoštevati predvsem dotok, dušeni iztok, prelivni iztok in način čiščenja bazena.

18. člen (Lovilniki olj in maščob)

Lovilniki lahkih tekočin (lovilniki olj) se vgrajujejo z namenom izločitve lahkih tekočin, ki jih po prepisih ni dovoljeno spuščati v kanalizacijsko omrežje. Dimenzionirani in izdelani morajo biti v skladu s standardom SIST EN 858. Če so vgrajeni v kanalizacijski priključek in jih uporabnik vzdržuje ter skrbi za odstranjevanje izločenih snovi, mora biti omogočen nadzor, ki ga izvaja izvajalec javne službe. Določitev kriterijev za gradnjo lovilnika olj je opredeljena v predpisu, ki določa emisije snovi in toplote pri odvajanju odpadnih vod v vode in javno kanalizacijo.

Lovilniki maščob se vgrajujejo z namenom izločitve maščob rastlinskega in živalskega izvora, ki jih ni dovoljeno odvajati v javno kanalizacijo. Izdelani morajo biti po veljavnih standardih SIST EN 1825. Če so vgrajeni v kanalizacijski priključek in jih uporabnik vzdržuje ter skrbi za odstranjevanje izločenih snovi, mora biti omogočen nadzor, ki ga izvaja izvajalec javne službe. Lovilniki maščob, ki se vgrajujejo kot predfabricirani izdelki, morajo imeti certifikat o ustreznosti. Uporabnik mora imeti izdelan poslovnik za lovilnik maščob, voditi mora evidenco predaje maščob pooblaščenemu prevzemniku.

19. člen (Peskolovi)

Peskolovi se vgrajujejo z namenom preprečitve vnosa peska in drugih večjih usedljivih snovi v kanalizacijo. Vgrajeni morajo biti tudi na dotoku v objekte (črpališča, razbremenilniki, čistilne naprave) na mešani ali meteorni kanalizaciji kot samostojne enote ali v kombinaciji z lovilniki lahkih tekočin ali maščob.

Peskolovi morajo biti dostopni za vzdrževanje.

20. člen (Čistilne naprave)

Čistilna naprava (v nadaljevanju ČN) za čiščenje odpadne vode mora zadostiti naslednjim zahtevam:

- upoštevati se morajo veljavni predpisi in standardi;
- pri načrtovanju, gradnji, rekonstrukciji, obratovanju ali vzdrževanju čistilnih naprav mora investitor ali upravljavec upoštevati lokalne podnebne in druge razmere tako, da naprava ob vseh sezonskih in drugih nihanjih podnebnih razmer ali nihanjih obremenitve obratuje v skladu z zahtevami predpisov, ki urejajo emisijo snovi pri odvajanju odpadnih voda iz čistilnih naprav;
- ne sme biti preobremenjena;
- ne sme predstavljati nevarnosti za zdravje in življenje ljudi;
- ne sme povzročati prekomernega smradu, hrupa in emisij;
- upoštevana projektirana uporabna doba objektov in naprav je 30 let za gradbene objekte in 10 let za elektro-strojno opremo;
- upoštevana mora biti predpisana vodotesnost bazenov in drugih podobnih objektov;

- načrtovani morajo biti pogoji za učinkovito vzdrževanje;
- omogočeno mora biti povečanje oziroma sprememba procesov na objektih in napravah;
- dosežena mora biti s projektom predvidena zanesljivost procesa;
- poraba električne energije mora biti racionalna;
- v projektu mora biti predvideno varno in ekonomično odstranjevanje zgoščin, trdnih odpadkov in odvečnega blata;
- vse ČN se načrtujejo in gradijo tako, da omogočajo predpisane učinke glede odstranjevanja ogljikovih, dušikovih in fosforjevih spojin;
- vse naprave morajo biti vgrajene tako, da je dosežena zadostna varnost obratovanja in čiščenja, tudi če ne delujejo vedno z največjim izkoristkom;
- kjer je možno in smiselno, je treba predvideti obtoke v primeru rekonstrukcije in vzdrževanja;
- zagotovljeno mora biti vzorčenje odpadne vode na dotoku in iztoku iz naprave, oziroma iz katerega koli mesta, na katerem se izvaja kontrola procesa in emisij, zagotovljeno mora biti merilno mesto, ki omogoča vzorčenje odpadne vode skladno s predpisom o meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih vod ter o pogojih za njegovo izvajanje;
- zagotovljeno mora biti varno in ekonomično odstranjevanje odvečnega blata in drugih odpadkov;
- zagotovljeno mora biti varno čiščenje in vzdrževanje;
- zagotovljen mora biti varen dostop k objektom in napravam.

Prve meritve, obratovalni monitoring in oceno obratovanja kot storitev javne službe zagotavlja izvajalec lokalne javne službe odvajanja in čiščenja komunalne odpadne in padavinske vode za vsako malo komunalno čistilno napravo na območju občine, kjer izvaja javno službo, ne glede na to, ali malo komunalno čistilno napravo upravlja sam v okviru izvajanja storitev javne službe ali jo upravlja druga oseba.

Za malo komunalno ČN z zmogljivostjo do 50 PE se lahko namesto meritev izdelava ocena obratovanja male komunalne ČN, iz katere mora biti razvidno, da je obratovanje male komunalne ČN skladno z zakonodajo. Oceno obratovanja naprave izdelava izvajalec javne službe za vsako malo komunalno ČN na območju občine, kjer izvaja javno službo, ne glede na to, ali malo komunalno ČN upravlja sam v okviru izvajanja storitev javne službe ali jo upravlja druga oseba.

Upravljavec male komunalne ČN mora omogočiti izvajalcu javne službe redno izvajanje obratovalnega monitoringa oziroma izdelave ocene o obratovanju male komunalne ČN in mu na njegovo zahtevo predložiti vse podatke za izdelavo poročila.

Upravljavec male komunalne ČN, katere zmogljivost je enaka ali večja od 50 PE, mora zagotoviti vodenje obratovalnega dnevnika v skladu s predpisom, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo.

V. del: KANALIZACIJSKI PRIKLJUČKI

21. člen

(Priključek na javno kanalizacijo)

Kanalizacijski priključek je del interne kanalizacije in poteka od mesta priključitve na javno kanalizacijo do zunanje stene stavbe. Priključek je v lasti uporabnika. Najprimernejši material za gradnjo kanalizacijskega priključka je polivinil klorid (PVC).

Cevi kanalizacijskega priključka morajo imeti glede na pogoje vgradnje ustrezno obodno togost, ki je odvisna od lokacije vgradnje in načina obremenitve, vendar ne manj kot SN 4.

22. člen

(Izvedba hišnega priključka)

Minimalna dimenzija hišnega priključka je 125 mm. Kanalizacijski vodi morajo biti položeni tako, da so zaščiteni pred vplivom zmrzovanja. Po izvedbi priključka obstoječega objekta na javno kanalizacijo je potrebno greznico izprazniti in opustiti.

Padci pri hišni kanalizaciji naj ne bodo manjši od 1,5%. Vsak uporabnik mora zgraditi revizijski jašek na svojem zemljišču, ki mora biti zgrajen skladno z normativi izgradnje revizijskega jaška na javni kanalizaciji.

Kota priključka na javno kanalizacijo:

- za mešane sisteme – vrh temena cevi javne kanalizacije;
- za ločene sisteme – 5 cm nad dnom cevi;
- odpadne vode iz kletnih prostorov, ki so globlji od javne kanalizacije, se preko hišnega črpališča vodijo v javno kanalizacijo;
- priključek (spoj na javno kanalizacijo) se izvede praviloma pod kotom 45° v smeri toka vode v javnem kanalu.

Ob novogradnji se priključki lahko izvedejo v obstoječe revizijske jaške ali v novozgrajen jašek. Priključek na javno kanalizacijo izvede izvajalec javne službe ali usposobljen izvajalec del pod nadzorom predstavnika izvajalca javne službe.

Na kanalizacijo ni mogoče priključiti objektov, kjer je iz varnostnih razlogov potreben zaprt krožni tok industrijske vode in tudi ne objektov za vzrejo živine (kjer nastaja gnojevka).

Na mešano kanalizacijo in kanalizacijo za odvajanje komunalnih odpadnih voda ni dopustno priključevanje podtalne vode, drenažne vode, vode iz izvirov in ponikovalnic ter zaledne vode.

Če mejne vrednosti škodljivih oziroma nevarnih snovi v odpadni vodi presegajo vrednosti, določene s predpisi, je potrebno pred priključitvijo na javno kanalizacijo odpadno vodo ustrezno obdelati s čistilno napravo, lovilnikom lahkih tekočin, lovilnikom maščob, grabljami ...

Ne glede na vrsto javne kanalizacije (mešani ali ločeni sistem), se komunalne in padavinske odpadne vode iz objekta odvajajo ločeno.

Hišni priključek se lahko izvede na podlagi projekta hišnega priključka in pisnega soglasja upravljavca javne kanalizacije in ob obvezni kontroli predstavnika upravljavca, ki o pravilnosti izvedbe izdela zapisnik. Pred zasipom kanala je potrebno izdelati geodetski posnetek, ki mora biti predan upravljavcu.

23. člen

(Meritve količin in parametrov onesnaženja v odpadni vodi)

Izvedba meritev za določitev količin in parametrov onesnaženosti odpadnih voda iz virov onesnaževanja mora biti v skladu z določili o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda iz virov onesnaževanja, ki določajo maksimalne koncentracije snovi, ki jih je dovoljeno izpustiti v javno kanalizacijo. Za posamezne panoge veljajo specifična določila v samostojnih uradnih objavah.

24. člen

(Merilno mesto)

Merilno mesto mora biti dovolj veliko, dostopno in opremljeno tako, da je meritve mogoče izvajati tehnično ustrezno in brez nevarnosti za izvajalca meritev.

Merilna mesta se načrtujejo v sklopu javnih kanalizacij na takih mestih, ki omogočajo zajem podatkov o pretokih in kvaliteti vode za zaokrožena območja odvodnje, praviloma na koncu primarnih kanalov, na dotoku v čistilno napravo in na vseh iztokih industrijskih odpadnih voda pred dotokom v javno kanalizacijo. Na iztoku industrijske odpadne vode iz naprave mora zavezanec urediti stalno merilno mesto.

Izvajalcu javne službe mora biti omogočen dostop do merilnega mesta.

Izvedba merilnega mesta, obseg in metode izvajanja meritev morajo biti v skladu z veljavnimi predpisi.

Upravljavec ČN ima pravico do nenapovedanega odvzema vzorcev. Vzorec se odvzame na podlagi predhodnih analiz upravljavca ČN oziroma suma, da odpadna voda presega mejne vrednosti za izpust v kanalizacijo oziroma presega vrednosti izmerjene v monitoringu. V primeru potrditve suma preseganja dovoljenih vrednosti onesnaževal, stroške meritev nosi onesnaževalec.

25. člen

(Mnenje izvajalca javne službe)

Upravljalci naprav, ki odvajajo industrijsko odpadno vodo v javno kanalizacijo, morajo od izvajalca javne službe pridobiti mnenje glede odvajanja industrijskih odpadnih vod ter z izvajalcem javne službe skleniti pogodbo za odvajanje in čiščenje industrijske odpadne vode. V mnenju se izvajalec javne službe na podlagi pridobljenih podatkov strinja, da lastnosti odpadne vode ne bodo škodljivo vplivale na kanalizacijo in delovanje čistilne naprave, ki bo te odpadne vode čistila.

Uporabnik mora v javno kanalizacijo odvajati odpadno vodo v skladu z mnenjem izvajalca javne službe in upravljavca komunalne ali skupne ČN ter s predpisi, ki urejajo odvajanje industrijske odpadne vode v javno kanalizacijo.

Uporabnik mora izpuščati odpadno vodo v javno kanalizacijo tako, da urna maksimalna obremenitev po posameznem parametru ne presega onesnaženja povprečne dnevne vrednosti, ter tako, da ne prihaja do hidravlične preobremenitve javne kanalizacije.

Uporabnik mora omogočiti izvajalcu neoviran dostop do vzorčevalnih mest in njihov pregled, ter izvedbo dodatnih (kontrolnih) meritev, ter ga obveščati o količinskih in kakovostnih spremembah odpadne vode, ki bi lahko povzročile motnje v delovanju komunalne čistilne naprave.

O ugotovitvah oziroma analizi odvzete odpadne vode izvajalec javne službe obvesti uporabnika s poročilom, iz katerega morajo biti razvidni najmanj podatki o nazivu in naslovu uporabnika, času in kraju odvzema vzorca, času opravljanja analize, osebi, ki je opravila analizo, metodi in rezultatu analize, mejnih vrednostih ter odstopanju od njih in podpis odgovorne osebe izvajalca javne službe in analitika.

26. člen

(Obratovalni monitoring)

Uporabnik je na poziv izvajalca javne službe upravljavcu ČN dolžan dostaviti obratovalni monitoring, ki je podlaga za ugotavljanje vrednosti koncentracije snovi ter drugih parametrov za izračun faktorja obremenitve. Če uporabnik monitoringa ne dostavi, če poročilo o obratovalnem monitoringu ni izdelano v skladu s predpisi, ki urejajo izdelavo poročila o obratovalnem monitoringu oziroma če poročilo o obratovalnem monitoringu ne vsebuje bistvenih podatkov o vrednotenju izmerjene emisije in oceno letne obremenitve zaradi odvajanja odpadnih vod, izvajalec ovrednoti vrednosti koncentracije snovi ter drugih parametrov za izračun faktorja obremenitve na podlagi lastnih kontrolnih meritev, če teh ni, pa na drug ustrezen način.

V primeru, da parametri odpadne vode ne ustrezajo zakonsko določenim mejnim vrednostim emisij snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v javno kanalizacijo in omejitvam, določenih z mnenjem izvajalca javne službe in upravljavca ČN, mora uporabnik s predčiščenjem, spremembo tehnologije ali drugimi ukrepi doseči izpolnjevanje kriterijev za izpust odpadne vode v javno kanalizacijo. V nasprotnem primeru lahko izvajalec javne službe po predhodnem obvestilu prepreči nadaljnji izpust odpadne vode v javno kanalizacijo.

27. člen

(Večji izpusti odpadnih vod)

V primeru predvidenih večjih izpustov mora uporabnik o tem pisno obvestiti izvajalca javne službe najmanj 24 ur pred predvidenim izpustom, izvajalec javne službe pa obvesti uporabnika o možnostih in načinu sprejetja izpusta odpadne vode. V primeru nepredvidenih povečanih izpustov ter v primeru nepredvidenih povečanih koncentracij (višja sila, okvare, ipd.) mora uporabnik takoj telefonsko obvestiti vodjo dejavnosti ali dežurno službo vodovoda in kanalizacije izvajalca.

VI. del: SOGLASJA IN TEHNIČNA DOKUMENTACIJA

28. člen

Izvajalec javne službe izdaja pogoje k:

– prostorskim izvedbenim aktom;

- lokacijski dokumentaciji;
- priključitvi ali spremembam priključkov zgradb na kanalizacijsko omrežje;
- drugim posegom v prostor.

Izvajalec javne službe mora v soglasju opredeliti:

- možnosti in tehnične pogoje priključitve objekta na javno kanalizacijo;
- zahteve o ureditvi predčiščenja in izgradnji kontrolnega jaška;
- pogoje glede posegov na obstoječo javno kanalizacijo;
- pogoje, ki jih mora investitor izpolniti pred pridobitvijo soglasja h gradnji, kadar je pridobitev takega soglasja potrebna;
- pogoje, ki jim mora ustrezati odpadna voda za izpust v javno kanalizacijo;
- postopek za neposredno priključitev na javno kanalizacijo.

Izvajalec javne službe je dolžan izdati ali odkloniti soglasje skladno s predpisi o splošnem upravnem postopku.

Investitor objekta, predvidenega za priključitev na javno kanalizacijo, si mora k lokaciji in gradnji objekta pridobiti soglasje izvajalca javne službe.

Kadar na podlagi lokacijske informacije ni mogoče opredeliti vseh pogojev priključitve objekta na javno kanalizacijo, izvajalec javne službe izda posebno soglasje h gradnji objekta oziroma priključka. S soglasjem se opredelijo pogoji za izgradnjo interne kanalizacije in priključitev na javno kanalizacijo.

Soglasje se izda na podlagi prejete vloge, ki ji mora biti priloženo:

- lokacijska informacija;
- situacija obstoječega stanja;
- situacija M 1:500 z vrisanimi objekti ter vsemi komunalnimi napravami in objekti, ki se ali se bodo nahajali na lokaciji;
- podatke o predvideni količini odvedenih odpadnih voda;
- strokovno poročilo o vplivih na okolje v primerih, ko je to določeno s predpisi.

Ob priključitvi objekta na javno kanalizacijsko omrežje ali že aktivirano interno kanalizacijo investitor oziroma uporabnik, skladno z občinskim odlokom, ki ureja čiščenje in odvajanje odpadnih voda v Občini Kanal ob Soči, sprejme obveznosti uporabnika javne kanalizacije.

Smatra se, da je priključek izveden, ko izvajalec javne službe pregleda priključek ter potrdi ustreznost izvedbe. V primeru, da priključek ni zgrajen v skladu z izdanim soglasjem in določili tega pravilnika, se priključitev odloži, dokler se pomanjkljivosti ne odpravijo.

VII. del: UPRAVLJANJE IN VZDRŽEVANJE JAVNEGA KANALSKEGA OMREŽJA IN OBJEKTOV

29. člen

Izvajalec javne službe zagotavlja upravljanje in vzdrževanje za tisto omrežje, objekte in naprave, ki so v lasti lokalne skupnosti in jo je skladno s pogodbo prevzel v upravljanje.

Vzdrževanje se izvaja na osnovi izdelane tehnično operativne in administrativne dokumentacije izvajalca javne službe.

Kontrola stanja kanalizacijskega omrežja se izvaja za zagotavljanje pravočasnega in učinkovitega rednega čiščenja, na kanalskih objektih pa za vzdrževanje pravilnega obratovanja in predstavlja:

- podrobne preglede stanja in delovanja kanalizacijskih vodov in objektov;
- vzdrževanje sistema aparatov za merjenje in registracijo dogajanj v omrežju (meritve pretokov, gladin, kvalitete vode, pojavov plinov, nadzor dotokov v sistem, določitev sušnega odtoka, nadzor nad kakovostjo, količino in pogostostjo emisij na izpustnih mestih večjih onesnaževalcev ...);
- zbiranje pripomb strokovnih služb in uporabnikov za pravočasno planiranje posegov na omrežju.

30. člen

(Redno vzdrževanje)

Redno vzdrževanje, ki se izvaja na primarnih in sekundarnih kanalih odpadnih vod, obsega:

- vizualno kontrolo jaškov in pokrovov;
- zamenjavo poškodovanih pokrovov;
- odmašitev kanalizacijskih cevi;
- snemanje s kamero;
- manjša popravila jaškov, krpanje asfalta okoli pokrovov in podobno;
- deratizacijo skladno z Zakonom o nalezljivih boleznih in priporočilih NIJZ;
- analize odpadnih vod;
- kontrolo in čiščenje objektov in kanalov;
- druga vzdrževalna dela.

31. člen

(Investicijsko vzdrževanje)

Investicijsko vzdrževanje se izvaja na podlagi letnega programa del, ki ga potrdi lastnik infrastrukture in obsega popravila odsekov med revizijskimi jaški in generalna popravila objektov oziroma rekonstrukcije.

32. člen

(Izredno – intervencijsko vzdrževanje)

Izredno – intervencijsko vzdrževanje se izvaja v primerih trenutnih poškodb, nalivov ali motenj v delovanju kanalskega omrežja in obsega odmašitve kanalizacije oziroma povečanja pretočnosti kanala, črpanje iz poplavljenih prostorov, v primeru porušitve pa intervencijsko popravilo. V primeru elementarnih nesreč se intervencijsko vzdrževanje izvaja skladno z navodili o ukrepanju v izrednih primerih in v dogovoru z lastnikom prizadete infrastrukture.

33. člen

(Prezem javne kanalizacije v upravljanje)

Izvajalec gradnje kanalizacije, ki ima značaj javne kanalizacije, mora le-to predati v lastništvo občini. Občina preda to kanalizacijo v upravljanje izvajalcu javne službe. Ob primopredaji, o kateri se sestavi zapisnik, mora izvajalec gradnje izročiti občini oziroma izvajalcu javne službe naslednjo dokumentacijo:

- projekt z gradbenim dovoljenjem;
- projekt izvedenih del;
- digitalni geodetski posnetek vse zgrajene infrastrukture, izdelan elaborat za vpis novozgrajene infrastrukture v zbirni kataster GJI pri Geodetski upravi Slovenije in potrdilo o oddaji elaborata na GURS-u;
- zapisnik o preizkusu vodotesnosti sistema z vodo ali zrakom, potrjen s strani nadzora gradnje, skladno s standardom SIST EN 1610;
- digitalni posnetek s kamero;
- uporabno dovoljenje;
- evidence, knjigovodske in blagajniške podatke, listine o lastništvu, podatke o terjatvah in dolgovih in druge poslovne zadeve.

Za projekte, pri katerih ni bilo potrebno gradbeno dovoljenje (rekonstrukcije in sanacije obstoječih kanalov ...), je potrebno po zaključku gradnje kanalizacije izdelati prevzemni zapisnik, ki ga sestavita izvajalec gradnje in upravljavec kanalizacije, potrdi pa ga lastnik infrastrukture ali nadzorni organ gradnje.

Na podlagi zapisnika o prevzemu kanalizacije izvajalec javne službe le-to vnese v interni kataster kanalizacijskega sistema in zbirni kataster Geodetske uprave Slovenije.

Za vse novogradnje in investicijsko vzdrževanje lastnik in upravljavec sestavita inventarni zapisnik, ki je osnova za vpis v knjigo osnovnih sredstev.

V primeru, da se v upravljanje prevzame kanalizacija, ki jo je do tedaj upravljala krajevna skupnost, vaški odbor ali druga pravna ali fizična oseba, ki ni bila organizirana po veljavnih predpisih v smislu ustrezne lokalne javne službe za odvajanje in čiščenje odpadne in padavinske vode, so dovoljena odstopanja od zahtev. V tem primeru mora imeti kanalizacija, ki se prevzema v javno kanalizacijsko omrežje, vsaj:

- izdelan grafični prikaz kanalizacije v merilu najmanj 1:5000;
- izdelano hidravlično in sanitarno-tehnično analizo obstoječega stanja s predlogi morebitnih nujnih kratkoročnih sanacijskih ukrepov in oceno potrebnih vlaganj (sanacijski program);
- izdelano strokovno mnenje o splošnem stanju kanalizacije v smislu zadovoljevanja zahtev predpisov o odvajanju in čiščenju odpadne komunalne in padavinske vode ter drugih veljavnih standardov in normativov za kanalizacijska omrežja za odvajanje in čiščenje odpadne komunalne in padavinske vode;
- izdelano strokovno mnenje o vključevanju kanalizacije v kratkoročni koncept odvajanja in čiščenja odpadne komunalne in padavinske vode;
- knjigovodske podatke za posamezne vrste objektov, če pa teh ni, je potrebno pridobiti ustrezne vrednostne podatke s pomočjo pooblaščenega cenilca;
- uporabno dovoljenje.

V primeru, da minimalne zahtevane dokumentacije od krajevne skupnosti, vaškega odbora ali druge pravne ali fizične osebe ni mogoče pridobiti, jo na stroške lastnika infrastrukture lahko pripravi izvajalec javne službe.

VIII. del: KONČNE DOLOČBE

34. člen

Vsa izdana soglasja do dneva uveljavitve tega pravilnika ostanejo v veljavi, pri izvedbah pa se morajo upoštevati zahteve tega pravilnika.

35. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

OBRAZLOŽITEV:

Občinski svet Občine Kanal ob Soči je obravnaval Tehnični pravilnik o javni kanalizaciji v prvem branju na 7. redni seji dne 26.11.2015. Pri pripravi Tehničnega pravilnika za drugo branje smo upoštevali nekatere sledeče pripombe in mnenja svetnikov, ki so bila podana pri prvi obravnavi tega pravilnika:

- glede deratizacije se v 30. členu Tehničnega pravilnika (Redno vzdrževanje) popravi alinejo, ki se glasi: » - *deratizacijo skladno z Zakonom o nalezljivih boleznih in priporočilih NIJZ*«.

Obrazložitev: deratizacija je obvezna v naseljenih krajih, pristaniščih, letališčih, na ladjah in drugih sredstvih javnega prometa ter v skladiščih in delovnih prostorih, kadar se pojavi ali obstaja nevarnost, da se pojavi nalezljiva bolezen, katere vir okužbe ali prenašalci so glodalci. (Zakon o nalezljivih boleznih – uradno prečiščeno besedilo – ZNB-UPB1, Uradni list RS, št. 33/06 z dne 30. 3. 2006). Pogoje, način in sredstva za izvajanje dezinfekcije, dezinsekcije in deratizacije po tem zakonu predpiše minister, pristojen za zdravje.

Stroški: cca 3.000 EUR letno za trenutni obseg.

- glede obračuna storitev odvajanja in čiščenja padavinske vode s streh, ki pa se ne nanaša neposredno na Tehnični pravilnik o javni kanalizaciji:

Obračun storitev javne službe odvajanja in čiščenja padavinske odpadne vode s streh nalaga Uredba o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/12 in 109/12), katera je pričela veljati s 1.1.2013. V skladu z 31. členom te Uredbe, cene za storitve odvajanja in čiščenja padavinske vode s streh niso oblikovane, ker nimamo še vzpostavljenih evidenc uporabnikov teh storitev in se zato cene ne smejo oblikovati in zaračunavati.

Občinskemu svetu predlagamo, da obravnava Tehnični pravilnik o javni kanalizaciji in ga (z morebitnimi amandmaji) v drugem branju potrdi.